

Κώστας Παπαδάκης

Η χώρα μας έχει μια μακρά ιστορία πολιτικών δικών, πολιτικών διώξεων και αστυνομικών σκευωριών. Η συμπεριφορά των κατηγορουμένων που κατήγγελλαν πολιτικές διώξεις χαρακτηριζόταν από μία υπερασπιστική συνέπεια και αξιοπρέπεια, που συχνά ενέπνεε και δίδασκε. Δεν είναι τυχαίο το σύνθημα της αριστεράς και του αντιδικτατορικού αγώνα «οι δίκες δεν λυγίζουν τους αγωνιστές». Γιατί πράγματι οι αγωνιστές δεν λύγιζαν και έφευγαν με το κεφάλι ψηλά από το εδώλιο, είτε για να πάνε στο σπίτι τους, είτε για να μπούν στη φυλακή, ακόμα και για να πάνε παλιότερα για εκτέλεση. Αλλά ακόμα και κατηγορούμενοι «του κοινού ποινικού δικαίου» συνήθως φέρονται με αυτοσυγκράτηση και αξιοπρέπεια σε ανάλογες περιστάσεις.

Η συμπεριφορά των περισσότερων από όσους καταδικάστηκαν στη δίκη της Χρυσής Αυγής δεν διακρίνεται ούτε από πολιτική συνέπεια, ούτε καν από την υπερασπιστική αξιοπρέπεια των ποινικών κρατούμενων. Εδώ και μέρες παρακολουθούμε μία οργανωμένη κλάψα, με ικεσίες, παρακλήσεις και επιστράτευση κάθε μέσου συναισθηματικής πίεσης στο δικαστήριο από δεκάδες καταδικασθέντες για να γλυτώσουν προσωρινά τα ελάχιστα χρόνια φυλακής που τους επιβλήθηκαν. Αυτοί που πριν μερικά χρόνια περηφανεύονταν ότι περπατούσαν και έτρεμε η γή, τώρα τρέμουν οι ίδιοι μπροστά στην απόρριψη της αναστολής και προσπαθούν να παραστήσουν τους άγιους. Αυτοί που πριν λίγα χρόνια παρίσταναν τους επαναστάτες και εχθρούς του κατεστημένου τώρα που ήρθε η ώρα της σύγκρουσης μαζί του το εκλιπαρούν για μία παράταση ελευθερίας. Ακόμα και πολιτικά στελέχη υπόσχονται να μην ασχοληθούν ξανά με την πολιτική, αρκεί να πάρουν την πολυπόθητη αναστολή. Τέτοιο επίπεδο συνείδησης !

Προκαλούν θυμηδία και μόνο. Και τα δικαστήρια δεν υποκύπτουν σε τέτοιου είδους παραστάσεις.

Αυθόρμητα αναβλύζουν τα λόγια του ποιητή :

***Κι αν δεν μπορείς να κάμεις την ζωή σου όπως την θέλεις,
τούτο προσπάθησε τουλάχιστον
όσο μπορείς: μην την εξευτελίζεις***

Αθήνα, 16/10/2020